

Big Wind
20 år

2009 – 1989

BIG WIND
musik · dans · teater

Framtidsvision för Big Wind

Sverige är en Pirat-motsats-monarki och efter googlande med ljus och lykta efter anrika, organiserade och uppdaterade dårar upphandlas Big Wind som Statsnarr. 3dje generationen Big Windare streamar direkt i 3D när de spelar lasertumpiano och besjunger de väl upplysta citoyens du monde som utgör folket. Turnébussen ett minne blott.

*Christoffer Berg,
Musiker, Producent & Medlem*

BIG WIND
Musik · Dans · Teater

Redaktion

Helena Östblom Berg
Ola Karlberg
Stina Hedberg
Pernilla Karlsson, KAP
Per Fång, KOM Design

Big Wind
Konstepidemins väg 6
413 14 Göteborg
info@bigwind.se
www.bigwind.se

www.komdesign.se

Big Wind
20 år

BIG WIND
musik · dans · teater

2009 – 1989

– en Storm, en Orkan, en Virvelvind som fått taken att lyfta

**Kostymen är förvandlingen,
ett redskap med vilket vi träder in i rollen.**

**I Torpshammar så till den grad att en kille i
12-årsåldern gav luffarna tjugo spänn – på riktigt!**

Magnus Pettersson, Artist. Från föreställningen Jag ska gå dit näsan pekar.

Tjugo år i skymundan

Det händer att nära vänner undrar vad jag jobbar med eller om Big Wind är namnet på det band jag spelar i. I stora delar av Kultursverige är Big Wind helt okänt. På SVT vet ingen vilka vi är och till och med bland kollegor i Göteborg finns det vissa som inte hört talas om oss. Vi har skött våra kort katastrofalt dåligt. Jobbat för lite med pressen, slagit på för små trummor och helt enkelt satt vårt ljus under skäppan. Vi har också låtit namnet Big Wind få stå tillbaka för de olika artist-, band- och gruppnamnen. Inte odlat varumärket. Sen har vi ägnat för mycket energi åt barnföreställningar och alla vet hur låg status det har.

Vi borde istället ha skickat delegationer till Kulturrådet, bearbetat GP, försökt få till stånd samarbeten med institutioner, legat mera rätt i tiden och synts mer.

Nu när vi inser att vi lagt krutet på fel ställe upptäcker vi samtidigt att tjugo år har gått, fort som blixten. Men i den blixtknallen hände tydligen en hel del för när man börjar titta bakåt rymmer historien en makalös massa framträdanden, tysta framsteg, succéer, erfarenheter och därur dragna lärdomar. Ett otal glamourfria turnéer till avlägsna orter, skrivna låtar, gjorda koreografier, gladda barn, förhaxade vuxna och avbetalade turnébussar. Kanske var det inte så tokigt att välja ett namn som folk i första hand kopplar till indianer och segling och inte till musik, dans och barnteater. Och nu när vi fyller tjugo år är det faktiskt hög tid att slå sig för bröstet, lägga Jante i skåpet och skryta en smula. Vi är grymma, vi vet vad vi gör och vi går vår egen väg.

Ola Karlberg, Artist, Medlem & Teaterdirektör

BIG WIND
musik · dans · teater

*Går backen upp till Konst-
epidemin, tidigt, tidigt
ibland innan ens fåglarna
hunnit vakna. Svänger
runt knuten till lokalen.
Grus knastrar under skorna.
Jag kommer fram till de där
små gröna dubbeldörrarna.
Och där möts jag av en
kram eller tre!*

*– Oavsett hur trötta vi är
eller vilken tid på dygnet
vi möts, är det alltid just
det, omtanken och mötet.*

Lina Persson, Dansare

Big Wind är ett konstnärskooperativ som består av musiker, dansare och skådespelare och drivs som en ekonomisk förening. Den gemensamma basen och fysiska samlingspunkten är replokaler och kontor på Konstepidemin i Göteborg.

Det som började med behovet av en gemensam förening har vuxit till ett varumärke. Lite som Yamaha – många olika produkter med samma märke. Inom Big Wind finns en kärna av grundare och nykomlingar som har jobbat och visat sig värdiga sitt medlemskap. Medlemmarna producerar scenkonst inom musik, dans och teater för både barn och vuxna. Utifrån en kärna spirar många groddar. De olika medlemmarna arbetar tillsammans, på egen hand eller med mera tillfälligt anknutna personer.

Vår övergripande ambition är att skapa scenkonst av god kvalitet och vi har en önskan om att nå ut till en bred publik.

Lusten att blanda dans, musik och teater sammanförde musiker och koreografer. Att spela både för barn och vuxna var självklart redan från början. Många nya ansikten, röster och kroppar har kommit till, men känslan består. Vi har något att säga och vi säger det rytmiskt – en gemensam nämnare är musiken. I Big Wind har vi respekt för varandras arbete. Vi får alla plats under varumärket Big Wind. Alla jobbar med det de är bäst på och brinner mest för.

Sedan 20 år tillbaka har Big Wind skapat barnföreställningar. Förutom kvalitetsaspekten läggs stor vikt vid barnens mottagande av föreställningarna. Det är viktigt för oss att bemöta och respektera vår publik och dela med oss av vår glädje för våra respektive konstformer, vår respekt för varandra och för våra arbetsgivare, det vill säga publiken.

Det händer att publik och arrangörer förknippar Big Wind uteslutande med barnföreställningar. Big Wind är dock mycket mer än så, vi producerar föreställningar även för ungdomar och vuxna. Bredden i Big Wind kan ibland förbrylla folk. Men som vi säger själva: kärt namn har många barn.

Bronja Novak, Dansare & Koreograf

2009 – 1989

med Humor, Lek och Lust

– och Publiken mitt framför ögonen (av Lis Hellström Sveningson)

ASKUNGEN: Många roller, snabba ryck... Just den här gången är det något som är annorlunda med baronen. I scenen där han och baronessan träffar prinsens och hovmarsalken ser alla det utom baronen själv. När vi har kommit av scenen säger jag: "Vad fina de är" Ola spörrar upp ögonen: "Oj då!". Från föregående scen har han fortfarande den elaka styvsysterns lösbröst under dräkten.

Johanna Ehn, Skådespelerska & Dansare i Askungen

Big Wind är som vinden, svår att fånga men man känner när det blåser. Eller snarare drar. Från olika håll. Åt olika håll. Att definiera vad som är Big Wind är därför lättare sagt än gjort. En logga i hörnet på affischen, eller en adress på internet. Javisst, men vad säger det om de olika föreställningar man möter som publik? Faktum är att jag blir lite överraskad när jag går igenom föreställningshistoriken. Jag har långt ifrån sett alla produktionerna under de tjugo åren, men ganska många. Ofta, upptäcker jag nu, utan att ha noterat att de presenterats av Big Wind.

Det berättar väl främst att kooperativet håller sig i bakgrunden till förman för de enskilda föreställningarna. Men kanske också om en verksamhet i spridda skurar. Finns det ändå något gemensamt signum?

Låt oss prova tanken att Big Wind är ett stort, färgglatt paraply som omfamnar en rad uttryck. Ett paraply som lyfter och sveper iväg över nejden för att droppa ner de olika delarna, än här än där. Vad är det vinden för med sig?

Raden av barn i neonlysande västar som ringlar i backen upp mot Konstpedemin visar vägen till en nedslagsplats. Det är sällan en traditionell teater eller konsertlokal. Och skulle så vara är det en av intimare format. Big Wind har sitt fäste i den uppsökande frigruppstraditionen, och därför hittar man föreställningarna i de alternativa spellokaler där världens bästa barnteater under decennier har utvecklats. Ibland i kulturhus och andra offentliga samlingsrum. Men lika ofta i skolans gymnasal eller föreningslokaler med lågmälda pretentioner, som paviljongen vid Konstpedemin. Dit leder Big Wind den publik man vill spela för. Rörligheten framför en egen fast scen och närheten

Äntligen är de här! PIGGE & SIGGE

Efter succén "Fröken Sill och Herr Makrill" kommer nu Cilla Klein och Tobias Edvardsons nya musikföreställning – en färgsprakande, 50-talsdoftande historia om Pigge & Sigge som bor i sin trädgård. De älskar sin jukebox och att rockenrolla, bolla och trollo fram musik och lite allsång! För barn mellan 3-6 år.

PREMIÄR: 5 OKTOBER!

Övriga Speldatum:
v.41: 6,7,8,9 okt.
v.43: 19,20,21,
22,23 okt.
Alltid två föreställningar,
en kl 9.15
och en kl 10.30!

BIG WIND
musik dans teater
www.bigwind.se

SJUNG TILL SJÖSS!

Sjung till sjöss
– På böljan blå

Pigge & Sigge – I trädgårdsmiljö

Askungen – Vad är väl en bal på slottet?

till publiken hör till de grundläggande konstnärliga valen. I alla olika spelrum bygger man själv sin miljö. Snabbt och effektivt. Turnélivet ställer krav på scenograferna. Vem har tid och ork att känka på tunga kulisser och massor med teknik när spelplatserna växlar lika snabbt som veckobladen i kalendern? Och ändå handlar det om att skapa atmosfär och magi.

Listiga lösningar och kompromisser som inte syns är A och O. Fantasin kompenserar och textil blir ett gångbart byggnadsmaterial. Ett tält kan fixa hela rummet. Kostymerna får gärna en markerande roll. Och hos Big Wind bidrar alltid instrumenten till karaktären. Både som spännande föremål på scenen och med de ljud de ger ifrån sig.

Prosaiska plastsäckar tejpas över fönstren. Ett skynke döljer gympanns ribbstolar, några strålkastare lyser upp lagom lazy

skjortor på musikanterna. Lägg till ett gäng spännande slagverk. Det räcker för att skapa en stämning av Karibien. Byt ut trummor och dräkter och vi hamnar i Afrika. En annan gång ger en bänk och några spända linor med tvätt på tork allt vi behöver för att i fantasin bygga en bakgård från 1950-talet. I **Luften är fri** finns det plats för lek och bus.

Men vi måste lyssna på tilltalet för att höra Big Wind. Att ta emot publiken är en självklar del i föreställningen. Mötet är avspänt. Varligt till och med, om det handlar om de allra yngsta, de i neonvästarna. Somliga av förskolebarnen har aldrig varit med om något liknande förr, det gäller att skapa trygghet och ändå kittla nyfikenheten. Fröknar och barn tassar in och makar sig plats på madrasser, kuddar eller mattor, barnföreställningarnas slitstarkaste gradänger.

Det får ta sin tid. Artisterna möter sin publik öga mot öga, i samma plan. De hejar och småpratar, samspelar med åskådarna redan från start. Avståndet mellan scen och salong är kort, ibland rent av flytande. Blir barnen engagerade flyttar de sig närmare.

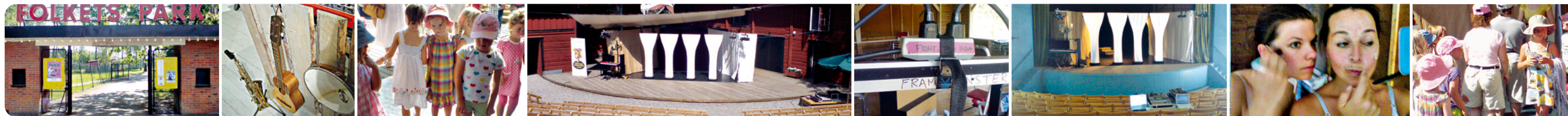
När alla är på plats kastas vi rätt in i historien, utan vidare krumbukter. För det är alltid minst en historia som ska berättas, även om Big Winds föreställningar sällan baseras på en traditionell pjäs. Istället serveras en räckta scener som hakar i varandra, gärna med en saga som grund. Det är påtagligt när föreställningen vänder sig till barn, men strukturen används även när man spelar för vuxna.

Ibland bär musiken berättelsen, som i programmen med sånger och sagor från världens olika hörn, till exempel **Landet under vattnet** – med sagor från Haiti – och **Världsvisor** – inspirerade av barnmusik från hela världen. Mer hemlikt klingar skräckorna i

Det bidde en tumme. Rytmer lägger grunden, ljud och röster växer ut till karaktärer. Kanske leder en berättare oss vidare.

Andra gånger är texten utgångspunkten. Sagan om den tjocka pannkakan, med alla sina omkväden, och Herr Kanin och den fina presenten har litterära förlagor, men får sin egen Big Wind-form på scenen. Samla på S smakar på orden och ger bokstäverna fysisk gestalt.

Musiken integreras i spelet. Dansen likaså. Det är den tydligaste utvecklingslinjen hos Big Wind. Gränsöverskridande må vara ett slitet ord, men det har faktiskt täckning här. Öppenheten mellan uttrycksformerna suddar ut gränserna allt mer. Det är ett korsbefruktande arbete som gör musikerna lika mycket till skådespelare och dansare. Dansarna pratar, spelar och sjunger lika gärna och skådespelarna trakterar instrument, sjunger och rör sig dansant.

ASKUNGEN – Sommarturné 2009

Resultatet är allkonstverk som i förlängningen inbjuder publiken att skapa med.

Det direkta mötet är grunden för interaktiviteten. Den välkomnande inledningen gör det lättare för skådespelarna att få svar på frågor de ställer till publiken. Musikerna får alla att sjunga tillsammans, dansarna sätter åskådarna i rörelse.

Anslaget är ganska enkelt, det är direkt och utgår från lusten att berätta. Drivkraften heter fantasi – som ibland drar mot uppsluppen galenskap. I **Askungen** är den uppblåst till större format, den välkända sagan har genomgått en makeover. Ensemblen tar ut svängarna i en kantig crazyshow som går hem hos både mellanåldrarnas skolbarn och deras lärare.

Att styra mellan de pedagogiska kravens blindskär är en uppgift för varje svensk barnteaterproduktion. Många vuxna vill att kultur för barn ska vara nyttig. Skolteater har en didaktisk klang.

Big Wind brukar klara sig undan med hjälp av sin lust och fantasi. Men visst finns det ett lätt pedagogiskt anslag. Dialogen med publiken stämmer av ord och begrepp för att göra allt begripligt men också för att skapa igenkänning och delaktighet.

Som man frågar får man svar. Det är inte fisktema på dagis som gjort **Fröken Sill** och **herr Makrill** till en långkörare. Nej, det är de välkända sångerna i böljande tappning som sätter publiken i gungning och sjungning. Att många redan har cd:n och har förberett teaterbesöket hörs. Andra köper skivan efter föreställningen. Att göra en cd med musiken i föreställningen, och därmed förlänga upplevelsen, hör till Big Winds koncept.

När man lyssnar på den samlade produktionen hittar man ett särskilt Big Wind-sound. Det bygger på smittande rytmer, texter med rim – som är lätta att minnas – och trallvänliga melodier. Utlöpare i en muntlig berättartradition.

Till cd-samlingen hör också inspelningarna av de renodlade banden hos Big Wind. Ett par av dem har varit med sedan paraplyet fälldes upp, en vink om hur bärande musiken är. Den som likt mig missat livespelningarna kan från skivorna ändå känna grunddraget: en smittande lust att berätta och leka. Texterna drar ofta en historia, gärna med lokal förankring i tid eller rum. Och rytmerna, även de långt bortifrån lånade, arrangeras i ett omissskänt inbjudande Big Wind-schvung, som när **Mister Okey** i **Bananrepubliken** glider fram i sin Lustjakt. Gemenskapen och delaktigheten ger sig tillkänna i mängden av instrument som musikanterna

2008

Digga Dig! – Om att tycka om

Hoppalappa – Postfolki Tanzi Teatteri

självklart trakterar och hur de växlar som text- och låtskrivare eller sångsolister.

Tappra Mödrars Kapell bygger med emanciperad energi vidare på en progressiv vistradition, som kvinnorna varierar med smittande gung. Hos **Majornas 3dje Rote** fördjupar de manligt raspande stämmorna ett folkligt perspektiv i vårt muskarv. Det är en kär och populär genre som hittat en plats även som krogshow i Göteborg. Med delaktigheten som ledstjärna, förstås.

Skivor med dansen har vi ännu inte sett. Men den fäster sig i minnet ändå. Här är upptäckarlusten framför allt fysisk, även om mixen fortfarande går igen. Att text, skådespeleri och musik går i förening med dansen blir allt tydligare med åren. I den tidiga **Trans** var koreografin mer renodlad och självständig. En modern fridanstradition präglade dansarna som virvlade fram i det silande ljuset i Arbetarinstitutets vackra lokal.

Mera dansteater blev det redan i **Friska fläktar** där Big Wind blåste nytt liv i seminariets gamla gymnastiksal i Annedal. Tre unga kvinnor tänjde på den traditionella gymnastikens rörelser och regler. Vem kände inte igen sig i kampen med

plint eller boll? I tjejernas idoga ansträngningar, som koreografin så fyndigt både skruvade till och befriade.

Dansproduktionerna för vuxen publik gör sina nedslag på vanliga dansscener – de som drivs av fria aktörer. Förklaringen är enkel, få andra lokaler har de tekniska förutsättningar som dansen kräver, hur uppblandad och egensinnig den än må vara i Big Wind-format.

Utvecklingen av dansteatern fortsätter. I föreställningar som **Die Damen von Welt** och **Hoppalappa** kan vad som helst hända. De drar mot performance eller happening, öppnar sig mot publiken, utmanar oss både sinnligt och intellektuellt. Det improvisatoriska anslaget inbjuder generöst alla till allt större delaktighet. Vågar vi vara lite galna?

Humorn, leken och lusten. Och publiken mitt framför ögonen. Det spelar ingen roll om det är vuxna eller barn, teater, musik eller dans. Att kalla Big Winds sceniska form för nyskapande leder galet. Snarare handlar den om traditioner som förvaltas och blandas.

Allkonstverk kräver mångkunnighet. Att låta alla göra allt – sjunga, spela och dansa – medför förstås risken

2007

Mitt skrå är taskspelarens. Taskan är visserligen utbytt mot en turnébuss men annars har inte mycket ändrats sedan medeltiden. Inte publiken, inte temana, inte humorn, inte gagerna... Fast det är klart, man får inte slå ihjäl en lekare hur som helst längre.

Ola Karlberg, Artist, Medlem & Teaterdirektör

att hamna i minsta gemensamma nämnarens estetik. Å andra sidan är utmaningar utvecklande. Vi kan mer än vi tror. Och alla växer på vägen. Den tillåtande attityden hos Big Wind omfattar även åskådarna. Föreställningarna uppmuntrar till faktisk gemenskap. Och det är väl vitsen med ett bra parapyly.

Lis Hellström Sveningson
Kulturskribent, Dans- och Teaterkritiker

Big Wind & co
intar Lisebergsteatern 2007

MAJORNAS 3DJE ROTE

med Tomas von Brömssen
egna visor och berättelser

Luften är Fri! – En bakgårdslek

Natten är en gammal man
Med en stjärnekappa
Över axeln vandrar han
Nerför månens trappa

På sista steget stannar han
Rotar i sin väska
Smuttar på sitt månevin
Ur en silverflaska

Bjuder blommorna en tår
Av de duvblå strömmar
Klappar jordens kind och går
In i dina drömmar

Halfdan Rasmussen
översättning Ola Karlberg

en Beträktelse...

År 1998 gick jag min sista termin på Musikhögskolans rytmik-pedagoglinje. Min rytmikkompis Johanna hade hört att det skulle startas en:

"röst/rörelse/improvisationsperformancegrupp"

i Hammarkullen och hon ville åka dit och kolla läget. Hon frågade om jag ville följa med och det ville jag. Nästa dag åkte vi dit och efter att ha irrat runt i Hammarkullen hittade vi till slut samlingslokalen, men ingen var där. På vägen tillbaka till spårvagnshållplatsen dök det plötsligt upp en glad sprätt som hade skotskrutig basker med tofs och skinnbrallor på sig och åt på en halv special. Vilken pajas, tänkte jag. Sprätten och vi gick tillbaka till lokalen och nu dök det upp fler nyfikna personer. Vi lekte i några timmar. Sen var det dags att åka hem. Då erbjöd Sprätten oss skjuts in till stan men först skulle han bara hämta sin sambo på Angeredsteatern. Vi följde med i bilen, kom till Angered och sambon visade sig vara Stina Hedberg som jag och Johanna hade haft som rörelselärare på Musikhögskolan. Nu fick Sprätten några pluspoäng. Sprätten var Ola Karlberg i egen hög person.

Några dagar senare fick jag detta meddelande på min telefonsvarare: *"Tja! Det är Ola från: röst/rörelse/improvisationsperformancegruppen Jag har ett förslag. Du kan väl ringa mig på detta nummer?"*

Lite nervös och skeptisk ringer jag upp. En mörk, hes mansröst hörs på telefonsvararen: "Hej, du har kommit till Big Wind. Var god lämna ditt namn och nummer." Det första jag tänker är att detta är en porrklubb!

Till slut fick Ola och jag tag på varandra och det visade sig att han sökte en vikarie till föreställningen Spindeln Anansi. Jaha, tänkte jag lättad, inte så mycket porrklubb över den frågan. Vi träffades och tyckte uppstod. Jag repade in min spindelroll tillsammans med Ola och vi turnerade i Göteborg med omnejd. Eftersom vi gillade att jobba ihop så kom Ola en dag med förslaget att vi skulle göra en ny föreställning, Sagan om den Tjocka Pannkakan. Att vi gjorde! Den spelade jag över 400 gånger. I början med Ola och senare med två andra partners.

Nu har jag varit med i Big Wind i elva år och det har blivit ett antal musikföreställningar med åren. Jag gillar mitt jobb väldigt mycket. Det är så omväxlande. Ena dagen spelar jag på ett dagis i Lysekil, nästa på Hipp i Malmö. Dessutom får jag tillfredsställelsen att skapa egna föreställningar hela vägen från idé till färdig produktion.

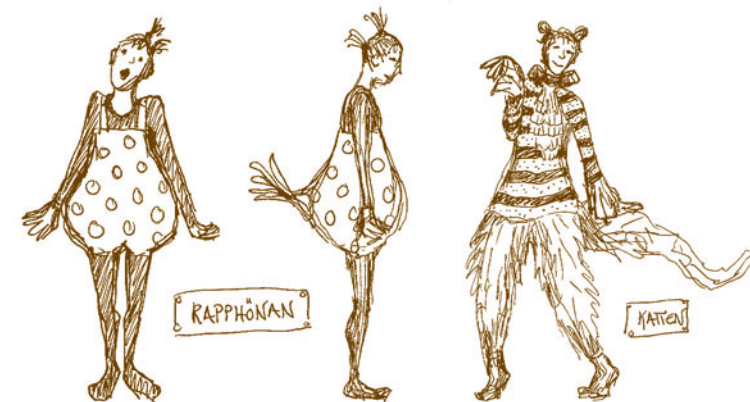
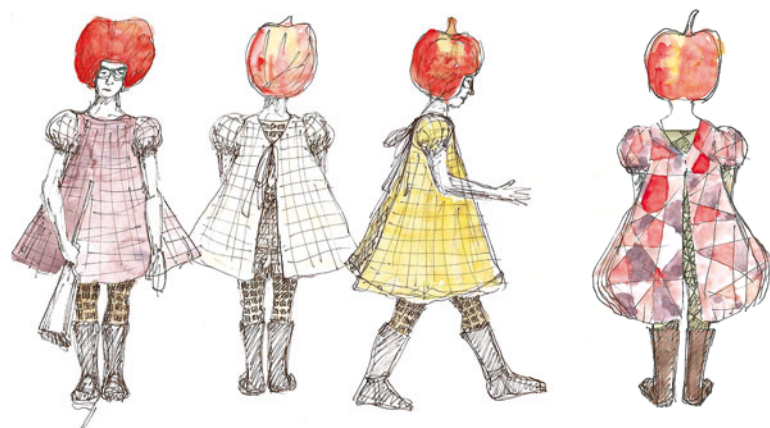
Cilla Klein, Artist & Medlem

Fröken Sill och Herr Makrill – En bottenföreställning

För dilemmat med dansares många och krångliga rörelser krävs ett antal sömmar med trestegssicksack som förstärkning... Det är hela hemligheten... Att kostymerna håller så länge kan jag inte förklara, kanske det beror på att jag helst använder naturmaterial om det är möjligt, och att sömmarna håller...

Anna Klevenås Kraft, Kostymör till Luften är fri, URdjur, Flickan med äpplet på huvudet, Velina, Ballet de la MC, Slöjdcirkus.

Konstnär, kostymör och lärare i bild och slöjd

Ibland tänker jag att det är en slump att jag är kostymör och lärare, men är det verkligen så?

Som fyraåring lärde min moster mig att virka, därmed inleddes den textila banan. Som sexåring ritade jag hela garderober till mina figurer, och som lite äldre virkade jag stasser till min Cindydocka. Mycket färg, prickigt och randigt var det då, liksom nu...

Jag växte upp, bildlinjen följdes av förberedande konstnärliga utbildningar, sömnads- och vävutbildning. Allt medan jag funderade på vad jag skulle bli när jag blev stor. Till slut stod det klart för mig. Textilkonstnär var det enda rätta, då skulle ekonomin vara räddad!!! Så kan det gå när man väljer efter hjärtat... men jag har aldrig ångrat mig.

Som nyexad från HDK kastades jag huvudstupa in i skolvärlden. Där försöker jag få tonåringar att hitta det där magiska som kan finnas i kreativa processer, få dem att öppna upp sina sinnen. HDK hade gett mig tid att utvecklas och kontakter för livet, däribland Bronja, dans och Big Wind.

att skriva musik till Askungen

Ibland ser man bara det som skymtar runt kröken. I höstas gick jag och hungrade efter ett sceniskt sammanhang att skriva musik för. Plötsligt insåg jag att jag befann mig mitt i ett. Det var bara att sätta igång.

Askungen var en resa för alla inblandade. Utgångspunkten var den brittiska teatertraditionen Panto, en folklig familjeteater med komik, sång och dans. Ingen av oss insåg vad vi gav oss in i. Vi var två musiker och två dansare som plötsligt skulle spela talteater. Dialog! Hur gör man? Texten var dessutom ständigt föränderlig. Vi kämpade med manuset, tuggade dialog, tänkte och vred och vände på allt. Scener och repliker var ett gungfly som när som helst kunde ändras eller kastas om. Vi rullade ut stora bruna pappersrullar över hela golvet och klottrade dem fulla med scener och uppslag. Att det skulle vara dans och musik med kändes i sammanhanget som en bagatell. Det är ju sånt som vi kan.

Vi använde lite musik under de tidiga repetitionerna. Tillfälliga lösningar har en tendens att bli permanenta. Gloria Estefans "You'll Be Mine" hängde sig kvar i föreställningen. Så även den grandiosa orkesterversionen av Joni Mitchells "A Case Of You". I de brittiska Pantoföreställningarna används nästan uteslutande kända poplåtar. Igenkänningsfaktorn är det viktiga. Det var aldrig givet att vi skulle ha egen musik. Men när vi som inspiration såg "An American In Paris" kände jag en stark lust att ha med egna melodier.

att skriva musik till Askungen Erik Dahl

Jag bestämde mig helt enkelt för att ta ansvar för musiken. Efter den första repperioden hade jag ett par veckor ledigt och passade på att skriva några sånger och teman. Men jag hade ännu ingen klar helhetsbild och det var nog inte heller möjligt eftersom föreställningen var lös i alla ändrar. En sammanhållande idé som fastnade var att ha 80-talet som tema eller inspiration för kostym, dans och musik. Det ligger ju i tiden och passade bra med sagans glättiga inslag (balen). Det var ingen dogmatisk princip och satte bara delvis en prägel på musiken. Variation var viktigare än att hålla musiken enhetlig.

Men att hålla ihop musiken såg jag ändå som viktigt och jag hade lite olika strategier. Återvinning av tematiskt material ger alltid en sammanhållen känsla. Jag försökte hitta återkommande moment: skon, fén/magi, kärleksscener, elaka scener. Allt blev inte kvar men fén fick ett återkommande tema liksom den kungliga betjänten Deo. Askungen fick ett instrumentalt tema som återkommer då och då. Detta har också samma enkla ackordstruktur som balmusiken och introt. Det kan verka obetydligt, men det ger en viss inramning till berättelsen. I föreställningen använder vi både livemusik och inspelad musik. Den inspelade musiken har tydligast 80-talsprägel och används som intro, slutmusik, vid romantiska scener och på balen. Den representerar ett slags sagovärld ställd mot livemusikens "verklighet".

Den andra repperioden blev väldigt intensiv. Jag jobbade nästan dygnet runt i sex veckor fram till premiären. Vår tidsoptimism hann ikapp oss, kan man säga. Manuset borde kanske varit klart lite tidigare ... Ja ja. Det kan ju hända den bästa. En av fördelarna med att ha ont om tid är att man tvingas att göra saker utan att tänka efter så mycket. Oftast vinner man inget på det ändå. Det är bara ett sätt att skjuta upp saker. Så sluta tänka! Gör!

En konflikt som uppstod handlade om tidsplaneringen. När vi närmade oss premiären ville regissören plötsligt ändra i den förinspelade musiken. Det var alltför tidskrävande tyckte jag i detta sena skede, vilket ledde till viss friktion. Det var dessutom svårt att förklara vad som var relativt enkelt att ändra och vad som var relativt svårt. I den bästa av världar hade jag haft mer tid mellan repetitionerna och premiären för att undvika sådana tekniska bekymmer. När det inte handlade om den förinspelade musiken var det inget problem att lösa sena infall och ändringar. Det ordnade sig den här gången, men läxan var: se till att ha bra kommunikation med regissören om musiken. I teatervärlden är det regissören som har sista ordet.

En annan tydlig svårighet var att kommunicera musikaliska idéer med mina kollegor som har sin bakgrund främst i

Erik Dahl att skriva musik till Askungen

andra konstnärliga områden. Att prata i abstrakta termer om musik, som jag gärna gör för mig själv eller med andra musiker med samma referensramar, fungerade inte alls. En ofärdig musikalisk idé var väldigt svår att kommunicera. I stort sett det enda sättet var att göra klart en version och sedan presentera den. Det gjorde processen lite oflexibel eftersom jag inte kunde få feedback under tiden. Det här fick tydligt uttryck i Askungens förvandlingsscen. Jag hade en idé om en pampig uppbyggnad men lämnade medvetet vissa delar öppna för att kunna styra längden efter behov. Men detta var inte till någon hjälp utan snarare förvirrande för de andra. Det gick inte att konstruera scenen utifrån en delvis flexibel musikalisk struktur. Istället fick jag skrota den musikaliska idén, låta dem lägga fast scenen och sedan lägga på ny musik.

Så fick sagan ändå ett lyckligt slut. Vi spelar Askungen mycket och publiken gillar det vi gör. Jag är stolt över vår hemsnickrade minimusikal. Att spela vår egen föreställning med egen musik är en ren njutning i en kommersiell värld. Det är folklig kultur med betoning på båda.

Erik Dahl, Musiker, Kompositör & Artist

Erik Dahl medverkar i Big Wind-produktionerna Luften är fri, Askungen och Mister Okey i Bananrepubliken.

2005

Varför ska man vara sig själv om man är en tråkig jävel? – Tappra Mödrars Kapell

Ny Cd: Varför skall man vara sig själv om man är en tråkig jävel?

Info: www.tappra.se, www.mv.se

Det bidde en tumme – Varje lördag samma sak

Slöjdcirkus – Två sommar i tält

bland Guldsmeder & Musikmakare

– om konsten att leva på sin konst (av Lotta Lekvall)

Varje gång jag sitter på ett seminarium som handlar om hur kultur och näringsliv ska samarbeta, eller om hur kulturarbetare ska bli entreprenörer, tänker jag på den lilla guldsmeden som företagsekonom Thomas Polesie på Handelshögskolan i Göteborg gärna återkommer till.¹

Det är berättelsen om en konsthantverkare som med sina händer och verktyg skapade unika smycken i guld. Kundkretsen växte och guldsmeden fortsatte att knåpa med sina smycken. Ihärdigt lade han ner själ, hjärta och kraft i att forma unika skapelser. Verksamheten växte mer och mer, och till slut var det omöjligt för guldsmeden att hinna med allt arbete själv, varför han anställde en person. Och därefter flera. Knåpandet för hans egen del blev mindre och mindre, men företaget växte.

En dag var det som om han vaknade upp ur en lång törnrosasömn och insåg att hans lilla hantverksfirma nu var en betydande smyckeaffär i staden. Han hade

flera anställda, sålde många smycken och hans företag ansågs av omgivningen vara en lyckosam verksamhet. Men för egen del började han grubbla. Vilka smycken var det som såldes? Var fanns själen, hantverket, konsten i det som lämnade butiken?

Det sägs att konstnärer behöver bli bättre entreprenörer och duktigare på att göra affärer. På konferens efter konferens diskuteras hur detta ska komma till stånd. Att konstnärer behöver affärsutvecklas är en vanlig slutsats, de behöver förstå hur man driver företag. Tanken är i grunden god. Kultur och konst är viktigt för varje samhälle, men det finns för lite pengar.

Kanske om konstnärerna kan lära sig att leva på sitt eget företag, eller få sponsring av näringslivet, så kan kulturföretaget bli en blomstrande, ekonomiskt växande verksamhet som står stark utan samhälleligt stöd? Det är lätt att gå vilse i alla goda intentioner, och som så ofta nuförtiden blandas äpplen med päron.

1 Se t.ex. Jansson, Christian, *Lerverk: en beskrivning av ett företag*, Göteborg, BAS 2008, ISBN 978-91-7246-261-8.

2 *Konstnärernas inkomster – en statistisk undersökning av SCB inom alla konstområden 2004–05*, Konstnärsnämnden 2009, ISBN 978-91-9774-353-2.

En rapport från Konstnärsnämnden våren 2009 visar, som så många andra rapporter utgivna de senaste åren, att konstnärerna i allra högsta grad är näringsidkare. Så många som fyrtiofyra procent av den undersökta konstnärgruppen bedrev näringsverksamhet, vilket kan ställas i relation till befolkningen som helhet där samma siffra är tio procent.²

Troligen är andelen konstföretag högre, då det i denna beräkning inte rymdes alla dem som driver aktiebolag, ekonomisk eller ideell förening. Samtidigt är konstnärerna låginkomsttagare, och det är vanligt att man varvar företagande med anställning och frilansuppdrag. Charles Leadbeater och Kate Oakley kallar i en kort och kärnfull skrift denna grupp för "the new independents" och menar att den snabbast växande sektorn i England utgörs av just denna grupp; verksamma inom kreativa områden som konst, design, film, musik, spel, animation och fotografi. År 1999 arbetade 982.000 människor i de kreativa näringarna i England och sektorn stod för fyra procent av BNP.³

Leadbeater och Oakley är inte ensamma om att se denna växande trend, många senare utgivna rapporter och utredningar visar samma positiva utvecklingskurva. Kreativa näringar motsvarar idag större andel av BNP i Europa än bilindustrin gör.⁴

3 Leadbeater, Charles, och Oakley, Kate, *The Independents. Britain's new cultural entrepreneur*, Demos 1999, ISBN 1-898309-96-5.

4 *The Economy of Culture in Europe*, KEA European Affairs på uppdrag av Europeiska Kommissionen, KEA European Affairs 2006.

Scenografiskisser av Per Agélii, för Big Wind. Per har för Big Wind skapat scenbilderna till *Robinson Kruse och Fredag*, *Tonys val*, *Sagan om den tjocka pannkakan*, *Velina*, *Det bidde en tumme*, *Luften är fri* och *Askungen*. Han har dessutom gjort flera av Big Winds affischer och han var till på köpet med och startade Mister Okey i Bananrepubliken.

Kulturområdet är ett näringsliv. Men det är beskaffat på ett annat sätt än traditionell industri och företagande. Kännetecknande för näringsområdet är att det är uppbyggt av egenanställda, frilansare och mikroföretag. Kulturföretagaren är ofta en mångsysslare och besitter själv alla roller, allt från konstnären till produktionsledaren och säljaren. Företagandet denna grupp representerar passar sällan in i snyggt utarbetade kategorier, menar Leadbeater och Oakley. Istället bygger verksamheten på informella nätverk, man går ihop med vänner och studiekamrater. Det är småskaligt och man vill att det ska förbli litet. Drivkraften är innehållet, inte pengarna eller själva företaget.⁵

Kunskapen är ofta knuten till person och det är inte i företaget man ser det största hindret till utveckling. Poeten Pamela Jaskoviak formulerar det: ”I hushållet skulle jag behöva hjälp, men inte i författarskapet.”⁶ Främsta tillgången är kreativitet, påhittighet, idérikedom och handlingskraft. Med små medel åstadkommer man konstnärliga storverk och, har det visat sig, utgör en viktig ekonomisk faktor i den totala ekonomin. I all sin småskalighet.

Musikerna och koreograferna i föreningen Big Wind har obrutet hållit fast vid sin idé. De ville kunna fortsätta frilansa men samtidigt ha en gemensam bas, socialt och ekonomiskt, utan

att ”gifta ihop sig” med varandra. En ekonomisk förening med lite gemensam fast egendom blev lösningen, där varje medlem samtidigt är sin egen frilansare.

Nya organisatoriska lösningar har vuxit fram alltefter som för att underlätta för medlemmarna. Företaget, föreningen, utgör endast plattformen för skapandet. Big Wind, och numera även Little Wind, är småskaligt, kreativt, påhittigt. De utgör själva alltifrån upphovsman och -kvinna till produktionsledare, administratör och säljare. De arbetar i nätverk och blandar frilansuppdrag med egenanställning. Precis som de oberoende aktörer som Leadbeater och Oakley menar utgör en viktig del av ekonomin i England, är Big Wind del av en näring av småskaligt kulturföretagande i Sverige.

Under de tjugo åren har fyrtiotal urproduktioner satts upp, med nyproducerad musik, dans, sång och koreografi. Just nu kan barn i Sverige sjunga med i föreställningen Fröken Sill och Herr Makrill eller njuta av den komiska Askungen. Big Wind har, till skillnad från guldsmeden, valt att nitiskt stå kvar vid sin ursprungsidé. På gott och ont. Ingen har blivit särskilt förmögen, de får troligen emellanåt hitta annan försörjning.

Framgången har varit en annan. Big Wind har, precis som guldsmeden, drivit sin verksamhet under lång tid. De har kunnat leva på sitt företagande, men medan guldsmedens välgång syntes i företagets växande ekonomiska resultat är framgången för Big Wind av annan art. Framgångsfaktorn ligger i innehållet: produktioner med hög konstnärlig kvalitet som år efter år roar och berör barn och vuxna runt om i Sverige.

Lotta Lekvall
VD Nätverkstan Kultur i Väst

Att intressera sig för skulptur är att intressera sig för rummet och vad som händer med och i det...
Som skulptör gör jag skådespelare för det där rummet.
Som scenograf gör jag istället rummet för skådespelarna.
Jag är förtjust i knäpet det är att knyta ihop det hela till en fungerande helhet.

Per Agélii, Skulptör & Scenograf med verksamhet på Konststepidemin

⁵ Leadbeater, Charles, och Oakley, Kate, *The Independents. Britain's new cultural entrepreneur*, Demos 1999, ISBN 1-898309-96-5.

⁶ Karlsson, David och Lekvall, Lotta, *Den ofrivillige företagaren*, Nätverkstan 2002.

Big Wind
20 år

2003

Flickan Med äpplet på huvudet – en Varieté med känsla

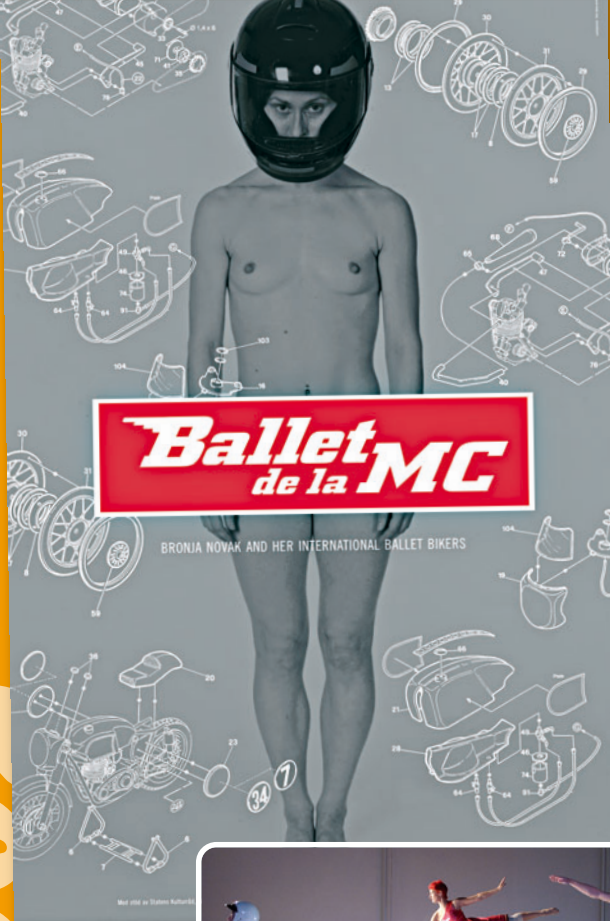
För mig är dans en konstupplevelse, en sinnesupplevelse, där dansarna är former i rörelse. Kostymerna finns där för att förstärka deras uttryck, liksom ljud och ljus. För att få ytterligare ett synintryck jobbar jag gärna med struktur som framhävs i scenljuset.

Anna Klevenås Kraft,
Kostymör

Samla på S – Hur många har du hittat?

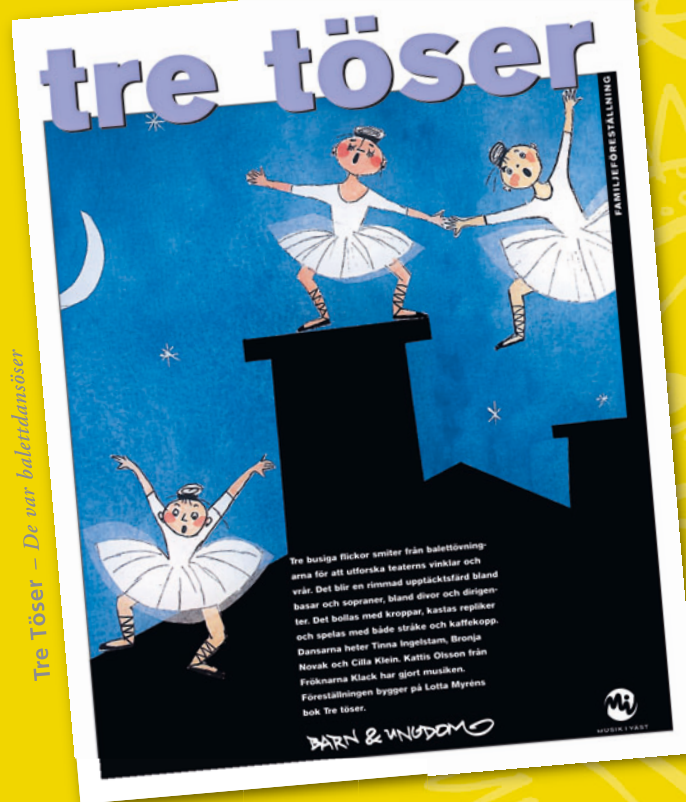
Ballet de la MC – I bara kromet eller mässingen

Vellina – Om att bli vuxen

2002

2002

Tre Töser – De var balettdansöser

2000

1999

Svep, Stöt, Stamp
Sväng, Sväng, Sång...
För mig är Big Wind
en brokig samling
människor. Ett
bollplank för idéer,
en plattform där man
får frodas var för
sig eller tillsammans
Ett näste för djärva
projekt med kunskap,
erfarenhet och
hantverksskicklighet

Ulla Eckersjö,
Koreograf & Medlem

2001

Faddirocken
– Ramsor & Ringdans

5 Frågor till 3 Arrangörer

Vad tycker du är viktigt för att en barngrupp som tar del av scenkonst ska få en så givande upplevelse som möjligt...

Irene Grahn

Producent & Dramapedagog,
Dunkers kulturhus, Helsingborg

... ur barnens perspektiv?

- Det krävs en hög konstnärlig närvaro. Frihet är också viktigt. Barnen måste känna att de får reagera hur som helst, under förutsättning att de visar respekt. Och får de bara klara budskap om vad som gäller så kommer respekten på ett självklart sätt.

... ur arrangörens perspektiv?

- Att det finns ro kring upplevelsen är centralt, att tidsplanen kring varje föreställning är optimal och att gruppen är konstnärligt och kommunikativt kompetent.

... ur pedagogens perspektiv?

- Konstnärlighet, respekt och kommunikation är viktigt för såväl barn som arrangörer och pedagoger. Men för pedagogen är det särskilt viktigt att allt det praktiska fungerar smidigt.

Vilken är din bästa Big Wind-upplevelse?

- Ingenting kanske slår den första upplevelsen, och i mitt fall var det föreställningen URdjur. Det var då mina ögon öppnades för värme, humor, infall, utmaningar, musikalitet och sann rörelseglädje. Allt serverat i ett enda paket – inte dåligt! Och så är jag imponerad av att Big Wind med enkla, mycket kreativa medel kan skapa slagfärdig scenografi och kostymering.

Vad står högst på din önskelista för barnkulturen?

- Frihet, glädje, pengar, acceptans för barnkulturens otroligt stora värde och konstnärlighet. Att möta kultur ska vara en självklarhet för varje barn.

Lena Löfquist

Kultursamordnare, SDN Älvsborg

... ur barnens perspektiv?

- För barnen är det viktigt att de praktiska detaljerna är ordnade, att publiken är lagom stor, att alla kan se ordentligt och att programmet inte är för långt. Föreställningen måste inte vara pedagogisk, men den måste ha ett syfte och den måste roa.

... ur arrangörens perspektiv?

- Det är viktigt med tydlighet i kommunikationen mellan arrangör och artist, man måste vara överens om förutsättningarna.

... ur pedagogens perspektiv?

- Det får gärna finnas en röd tråd i föreställningen, något man kan gå hem och prata vidare om. Kanske också något i fysisk form att ta med hem, ett papper, program eller liknande.

Vilken är din bästa Big Wind-upplevelse?

- Oj! Det är svårt att nämna något särskilt, men Fröken Sill och Herr Makrill var kul. Och generellt kan man säga att när Bronja Nowak eller Ola Karlberg är med kan det inte bli fel!

Vad står högst på din önskelista för barnkulturen?

- Att man håller på den goda kvaliteten, iakttar hur barn lever idag och följer deras utveckling med lekfullhet, lust och glädje.

Anita Wallström Lindius

Frilansproducent med 25 års
erfarenhet av barnkultur

... ur barnens perspektiv?

- Hög kvalitet är viktigt och att artisterna är ärliga, sanna. Som jag brukar säga: "Barn som får ta del av kultur, de barnen lurar man inte."

... ur arrangörens perspektiv?

- Arrangörerna ska veta vad de får, programmen måste presenteras på ett bra sätt. Det är också viktigt att artisterna trivs och är nöjda.

... ur pedagogens perspektiv?

- Att arrangemanget är angeläget och att det kan följas upp är viktigt.

Vilken är din bästa Big Wind-upplevelse?

- Svår fråga, har sett massor av bra föreställningar! En som dyker upp är Fröken Sill och Herr Makrill.

Vad står högst på din önskelista för barnkulturen?

- Jag önskar att man inte drar ner på pengarna till barnkulturen, att det ska finnas möjlighet att betala bra artister.

Visste du ...

... att Big Wind gör ca 300 framträdanden per år.

För ett par år sedan var jag, Cilla och Patrick på turné i Sörmland med vår allsångskoncert "Alla har en sång i huvudet".

Mot slutet av föreställningen har vi ett medley med olika låtar som handlar om korv.

När Patrick hunnit en bit in i Köpbevåsan: "jönt jä en körv, så höppe jä i älva", utbrister en pojke i publiken plötsligt:

- JAG KAN VARA DIN KORV!

Tobias Edvardson
Musiker, Artist & Medlem

1998

Landet under vattnet – Där bor de döda

Bär ner mig till sjön

Bär ner mig till sjön
– En vattenbaserad familjeföreställning

Zig Zag Världsvisor
– Hela världen sjunger

Spindeln Anansi – Han lärar alla, t.o.m. sig själv

1997

Herr Kanin och den fina presenten
– Du kan väl inte ge henne "rött"?

skrida över Gränsen

– konsten att stimulera alla sinnen

Gränsöverskridande har alltid varit ett konstigt ord för mig – är det gränsöverskridande vi håller på med? Vi har sällan några ”riktiga” skådespelare med i våra verk. Desto oftare professionella dansare och musiker. Folk frågar ibland efter vår utbildning eftersom artisterna kan så mycket, både dansa, spela, sjunga – är det manne musikal vi håller på med?

Om det nu skulle vara så att gränsöverskridande är ett signum för Big Wind så låt oss fundera en stund. Tänka lite på varför man gör på ett visst sätt, hur ett visst sätt att arbeta slår rot hos en ensemble, hos en regissör eller koreograf.

Det ska inte stickas under stol med att det ibland helt enkelt är tvunget att trumslagaren berättar en sak eller rent av slår en liten stepp medan ballerinan byter om till sin fjärde kostym och att dansaren blir ombedd att damma av sin gamla fiol för att man ska få en digrare musikinsats. Det gäller att leta efter artisternas mångsidighet för att få maximalt utbyte. Dock måste det finnas en genuin lust hos artisterna att blanda och vara beredda att pröva ny mark.

Det är förenat med olika problem att regissera dansare, musiker och skådespelare. Mycket beror på vad de har i bagaget men framförallt beror det på hur stor öppenheten är för att pröva nya vägar. Det är min uppgift att uppmuntra en sådan process. Vi gör en överenskommelse om vad det är som ska fram och jag erbjuder i bästa fall spelaren/dansaren ett sätt att hitta ett uttryck för detta. Det kan vara i det tysta eller utsagt. Att få till en kreativ situation kräver trygghet och en tillit hos alla inblandade. Ett ”nuläge” där allt känns tillåtet och öppet. På sådana lägen känns det onödigt att sätta etiketten ”gränsöverskridande” eftersom det helt enkelt är det språk vi naturligt begagnar oss av.

Jag har som koreograf och regissör varit med om många krumsprång på vägen till den deadline en föreställnings tillblivande alltid kräver. Inte bara för mig själv utan också för de dansare, skådespelare, artister som jag jobbat med – ibland hejdlöst kreverande av skratt, krälände runt i patetiska gestaltningar, frisläppta ur borde-fängelset, överskridande sina förmågor

i landet där vad som helst är möjligt. Ibland svårt och bekymmersamt, tyngt av perfektionistiska krav. Också på min vänstra axel sitter ibland Herr Perfekt och gör sig påmind – då får man borsta av denne lille gynnare och ställa sig på huvudet för att åter kunna andas frisk och kreativ luft.

Det som ska sägas måste fram så är det. Fram till en publik med multipla kanaler och miljoner tentakler. Alla talar inte samma språk. Alla uppfattar inte allt på samma sätt, har inte samma kanal inställd men alla kan få en chans. En kommentar jag aldrig glömmer var från en kvinna i 60-årsåldern som såg en av våra dansföretällningar i Frölunda Kulturhus, kom fram till oss efteråt och utbrast: ”Det var som ... havet!” Jaha, vad svarar man? Inte visste vi att det fanns sådana dimensioner i mötet mellan vår dans och den människa som råkade sitta där på bänk 4 plats 75.

Gesterna och rörelserna vibrerar, sträcker sig ut och skall fysiskt beröra publiken. I den teatrala gesten spåras urgammalt språk mellan människor, arketyperna: tiggaren som hukar sig och

sträcker fram sin hand för allmosan och att kungen bäst gör entré mitt bak på scenen o.s.v. Publiken behöver dessutom en ärlighet, inlevelse och en medveten fysisk närvaro hos artisten.

Som dotter till en skådespelare av den gamla stammen gäspade jag mig pliktskyldigt igenom långa Tjechovkvällar på teatern. Vaknade till vid en yvig gest, en flämtning eller ett ändrat röstläge. Jag förstår nästan aldrig vad ett stycke handlar om, om inte skådespelarna tar texten genom sin kropp. Då börjar jag istället titta på andra intressantare saker: lampor, andra personer i publiken, eller betjänten som står längst bak och kliar sig i rumpan... Som publik vill jag ha besök av artisten över scenkanten. Jag vill bli stimulerad på flera sätt. Jag vill helt enkelt få använda alla mina sinnen. Gränslost!

*Stina Hedberg
Koreograf, Regissör & Medlem*

Big Wind
20 år

Big Wind är Medlemmarna Medlemmarna är Big Wind

Tobias Edvardson

Trots att han är Big Winds fräskaste medlem har Tobias varit knuten till Big Wind sedan 2002. I bl.a. musikföreställningarna Fröken Sill och Herr Makrill och Digga Dig! har Tobias profilerat sig som sångare och kontrabasist, men han har egentligen fiolen som huvudinstrument. Sedan han började med Sängensemblen Amanda för 20 år sedan har han frilansat som musiker och sångare i olika sammanhang: Folkteatern i Göteborg, Teater Jaguar, West of Eden, Slabang, Stråf m.fl. Att spela för barn och ungdomar är givet för Tobias: "Det är helt enkelt roligast!" Han är en av föreningens sportfantaster och trebarnsfäder.

Alexander Berg

Alex representerar föreningens nyare generation av medlemmar. Han jobbar som musikproducent och klubbarrangör. Han ger ut egen musik under namnet Cloud och med duon Tennishero. Dessutom designar Alex musik för företag i samarbete med Heartbeats. Han har en egen publik i Korea och bor nu i Berlin. Alex blev medlem år 2008. När man ber honom associera till Big Wind svarar han "Kulörta lyktor, familjärt, grillfest och Konstepidemin."

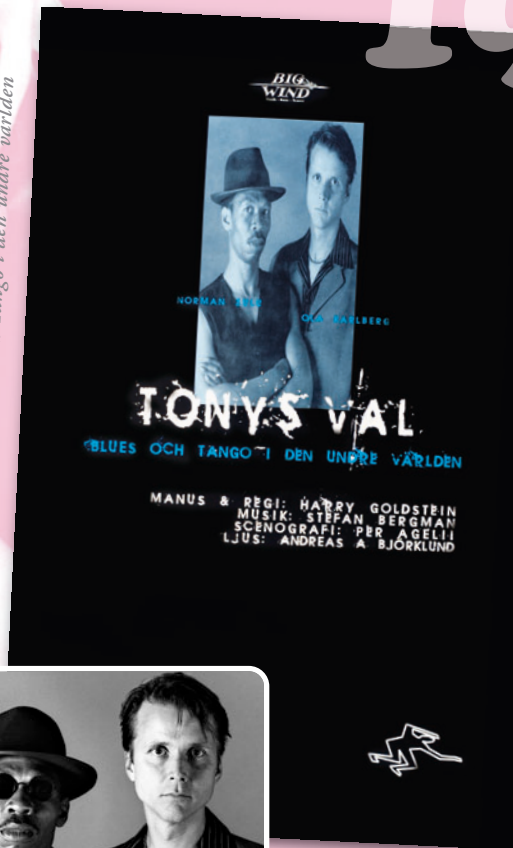
Bronja Novak

Energisk koreograf och dansare som skapat drövis med dans för både barn och vuxna. Hon tycker om att göra föreställningar som inte är så strömlinjeformade men där publiken känner sig välkommen. Komiken är central och eftersom hon brinner för att uppträda skapar hon helst stycken där hon själv deltar. Att kunna leva på sin smala konst, att både ha roligt och få det att gå runt, är för Bronja både önskvärt och en realitet. Bronjas motto är: "Konsten är att skapa enkelt utan att det blir simpelt." Medlem sedan 2002.

Visste du ...

... att Big Wind fick sitt namn efter ordet tyfon.
Tai betyder stor och jung betyder vind på kinesiska.

Tonys val – Blues och Tango i den undre världen

1996

Leopardkvinnan – Kontoret är helt vitt

LEOPARDKVINNAN
En dansföreställning
koreografi Ulla Eckersjö musik Christian Jormin dansare Maria Melius-Schöder, Bronja Novak

MANUS & REGI: HARRY GOLDSTEIN
MUSIK: STEFAN BERGMAN
SCENOGRAFI: PER AGELI
LJUS: ANDREAS A. BJÖRKLUND

Premiär lör 14 okt. kl 20.00
övriga speldagar sön- och lördagar 15, 21, 29, 30 okt. - 4, 5 nov.
UNGA ATALANTE Övre Husarg. 1
biljetter och info tel: 711 82 00 eller Big Wind tel: 82 77 28

Big Wind
20 år

Visste du ...

... att både *Sagan om den tjocka Pannkakan* och *URdjur* har spelats över 400 gånger.

Cilla Klein

Cilla är rytmiklärare och arbetar med att göra musikföreställningar för barn från tre år upp till mellanstadiet. Hennes specialitet är att förmedla musik på ett lekfullt sätt genom dans och rörelse. Cilla är också presentatör av barnkonserter tillsammans med flera svenska symfoniorkestrar där hon guidar barnen in i musikens värld. Med Stockholmsmusiken leder hon allsångskonserter. Cillas start i Big Wind blev som spindeln Anansi från den afrikanska sagovärlden och sedan som den evigt rullande pannkakan i *Sagan om den tjocka Pannkakan*. Tillsammans med Tobias Edvardson och Patrick Rydman utgör hon Musikteater Käbra.

Christoffer Berg

Christoffer var sju år när Big Wind startades. Redan då hade han idéer om musikproduktion. Det var när pappa Göran och Ola Karlberg var i färd med att spela in sagoskivan *Under Trädet*. Han repeterade och åt pizza i föreningens källarlokal vid 14 års ålder. Christoffer jobbar numera som frilansande musiker, skivproducent, låtskrivare, ljudtekniker, dj och arrangör. Genom åren lyser starkast soloprojektet *Hird* med världsturné, en tjugondeplats på Tokyos top 100-singellista, grammis-, P3 Guld- och Manifestnomineringar samt samarbeten med *The Knife*, *Robyn*, *Fever Ray*, *Hideki Kaji*, *Massive Attack*, *Freddie Wadling*, *Ennio Morricone* med flera.

Sara Sjö Dahl

Sara är pianist och har frilansat i drygt tio år med Big Wind som knutpunkt. Från den klassiska musikvärlden blev hon in i detta sammanhang och möttes av stor beundran. Hon ackompanjerade slagfärdigt dansföreställningar, startade *Täppra Mödrars Kapell* tillsammans med *Kattis Olsson* och iscensatte konserter på bl.a. *Konserthuset i Göteborg*. Big Winds medlemmar har fungerat som inspiration för henne och föreningen i sig som en förutsättning för att kunna frilansa som musiker. Samtidigt som hon gör egna produktioner är Sara lärare på musikestetiska programmet. På så vis lyckas hon få ihop två yrkesmässiga världar, den konstnärliga och den pedagogiska. Sara lägger stor vikt vid att hitta fram till sitt eget uttryck och drivkraft – att vara sann, oavsett genre.

Friska Fläktar – Dansteater i gymnastikdräkt

Bank, klonk, splaff!!! Maria närmar sig. Jag ser genom gluggen att jag är vänd ut mot publiken. Jag tar sats och skjuter plinten framåt – ajjjjjj – hälen fastnar i en metalldel – det är plintens läsanordning. Klonk, schliff, ploff. Plinten skakar till när Maria hoppar upp på den och glider ner längs ena sidan. Jag tar spjärn för att stå på plats. Jag rullar igång den tunga pjäsen och uppfattar hur rummets väggar kommer närmare i vild fart. Jag andas djupt inför den sista sträckan runt på scenen med Maria framför mig, bara inte för nära gluggen så att jag syns utifrån! Musiken strömmar i luften och fyller mig med glädje som övertar känslan av instängdhet inuti det kompakta rummet. Nu far jag över golvet och möter Maria, den vilt dansande gymnastikflickan. Vår duett är komplett.

Bronja Novak, Dansare, betraktelse inifrån en plint från föreställningen Friska Fläktar

Visste du ...

... att Big Winds själufinansieringsgrad är 93% och omsättning 2008 7,4 milj kronor.

Thomas Sjöstrand

Förskollärare, musikhandldare, ackompanjator. Medlem i Big Wind sedan 2002. Första musikföreställningen med barn gjorde han i slutet av 70-talet med Mandolin och Morske män runt om i Göteborg. Senare gick Thomas musikhandledarutbildningen i Härnösand och så småningom ledde vägarna tillbaka till Göteborg där en anställning på Kulturskolan i Angered och en möjlighet att frilansa med föreställningar för barn och vuxna lockade. Dialogen med publiken har alltid varit det viktiga – ”att publiken ä mä, som vi skulle sagt hemma i Linköping”, säger Thomas. Samma drivkraft har han i sin nuvarande anställning som ackompanjator vid Angeredsgymnasiets yrkesdansprogram och som slagverkare och sångare i banden Standard Selection och Majornas 3dje Rote.

Göran Berg

Göran var med och startade Big Wind. Då frilansade han på heltid med musikföreställningar för och med barn och med fortbildning för förskole- och skolpersonal. Hans inriktning var att göra saker med barn och vuxna på ett vad man skulle kunna kalla artistiskt-pedagogiskt sätt. På det följde en hel del barnradio, en sejour på Atelierteatern och arbete som musiker och kompositör på Göteborgs Stadsteater. 1997 fick Göran en halvtidsanställning på Musik i Väst som producent. Numera är han verksamhetsansvarig för barn och unga på Kultur i Väst/Musik i Väst. I Big Wind är han aktuell med konserter och föreställningar i Majornas 3dje Rote med Tomas von Brömssen. Glömde vi säga att han älskar alla sina gitarrer?

Helena Östblom Berg

1989 jobbade Helena som frilansande slagverkare och musikhandledare. Hon var en av de första som engagerade sig i skapandet av Big Wind. Från skolturnéer, fortbildningsdagar och medverkan i olika band gick vägen till Kurt Olssons damorkester. Helena skötte slagverket i söt frisyr och sextio-talsklänning. Vidareutbildning ledde henne till ett antal år som marknadsförare på bl.a. Göteborgs Stadsteater. Efter det var hon med och byggde upp Skådebanan Västra Götalands nya verksamhet, vars fokus är ett kreativt arbetsliv i samverkan med kulturlivet. Helena har nu utbildat sig till teamcoach med specialinriktning mot yrkesverksamma inom konst- och kulturområdet. Dessutom är Helena styrelseordförande i Big Wind.

ROBINSON KRUSE OCH FREDAG

1993

med NORMAN ZULU och OLA KARLBERG regi: Harry Goldstein scenografi: Per Agell

Robinson Kruse och Fredag
– Livet på en öde ö

1992

Allt hänger ihop
– Storbands till barnen

Kabaré visade hur allt hänger ihop

Lillängets gymnastiksal fylldes med häftiga rytmer

VÄSTERBODENS ALLEHANDLA
Onsdag 27 april 1994

Eleverna på Lillängets skola var väl med på roterna när Big Wind och Underhållarna framförde sin föreställning.

verklade ritvas i de senaste rytterna och hängde med på näst på uppmaning av skolorna.

• Afrikansk saga
Så var det kulturen namn "Allt hänger ihop". Det kommer från Kuba, Sydafrika och gymnastiksalen.

Gruppen Big Wind från Göteborg och Underhållarna från Lillänget är ute på en skoltour i tar att få besök. Big Wind består av de tidigare medlemmarna Göran Berg, Thomas Sjöstrand

SOLLEFTEÅ (VA) Det var svårt att sitta still när Big Wind och Underhållarna drog i gång "Kabaré allt hänger ihop". Musik och rytmer från Kuba, Sydafrika och gymnastiksalen.

de var ett härligt ögonblick. Gruppen Big Wind från Göteborg och Underhållarna från Lillänget är ute på en skoltour i tar att få besök. Big Wind består av de tidigare medlemmarna Göran Berg, Thomas Sjöstrand

Visste du ...

... att Bananrepubliken har spelat på otaliga bröllop men varken på konfirmation eller bodelning.

Stina Hedberg

Utbildad till täspetsdansös vid Malmö Stadsteater. Hon studerade sedan modern dans i Stockholm, USA och London.

I New York och Port-au-Prince, Haiti lärde hon sig den haitiska dansen. Stina är en av Big Winds grundare och dess flitigaste regissör, sedan 80-talet väletablerad koreograf och pedagog i Göteborgs dans- och teaterliv. Hennes intresse för vad kroppen har att säga har under de senaste åren lett till fördjupade studier i kroppsterapi och 2006 tog hon sjukgymnastexamen. Under detta jubileumsår startar hon sin egen kroppsterapifirma.

Ola Karlberg

En av grundarna och kassör. Titulerar sig själv artist. Den som genom åren trofast suttit i producentstolen. Olas första

Big Wind-produktion byggde han själv med hjälp av två händer, en afrikansk saga och ett tumpiano. Hans egna döttrar blev den första proppubliken. För tjugo år sedan var congas hans huvudinstrument, numera är sången, talet och texten mest i fokus. Berättar så folk kan se, sjunger så man kan känna, dansar så det ryker. Övar ständigt ukulele, sopransax, durspel, tin-whistle, pandeiro och Evert Taube. Ola påstår sig ha slutat räkna; år, antal föreställningar, hotellrum och kalorier. Har spelat i Sveriges samtliga län. Älskar att stå på scen, älskar att möta barnpubliken, som trots att de inte själva bestämt att de ska komma inte vill gå hem.

Ulla Eckersjö

Rytmmiklärare och koreograf som var med om att starta Big Wind. Vid den tiden skapade hon egna moderna dansverk, bland annat Trans och Leopardkvinnan. Sedan dess har Ulla gjort koreografi för teater men framförallt undervisat blivande musiker och musiklärare i rytmik, dans och rörelse på Musikhögskolan i Göteborg. Numera undervisar hon även blivande operasångare på Högskolan för scen och musik. Hon ägnar sig åt också konstnärligt utvecklingsarbete. Det senaste projektet heter "plastisk träning" och har resulterat i en dvd med rörelseteknik för sceniskt bruk. Ulla jämför gärna dans med poesi. Hon är den musikaliska koreografen!

Mister Okey
i Bananrepubliken
- Lustjakt, CD
- Macho, CD
- Live at Capitol, MC

Anno 1989

Big Wind
20 år

Visste du ...

... att den nordligaste plats i Sverige Big Wind har spelat på är Kiruna och den sydligaste, Ystad.

... att den ende Big Windare som spelat i Londons West End är Norman Zulu.

... att Die Damen von Welt spelats både i Moldavien och USA.

**Björn Samuelsson
& Anna-Greta Larsson**

I början av 90-talet var både Anna-Greta och Björn frilansare, Björn inom fria teatergrupper och journalistik och Anna-Greta inom teater och musik. Big Wind var ett bra ankare i den tillvaron. Ganska snart blev de fast i Kalmar. Björn verkade som regissör på Byteatern i tio år och Anna-Greta är fortfarande där som musiker, kreatör och aktris. Björn har via jobb som kultursekreterare på Öland nu hamnat som kulturutvecklare i Kalmar kommun. Men frilansar gör de fortfarande, då och då. Han med ett och annat regiknäck och journalistik och hon till exempel med pedagogiska projekt. Big Windare på håll nuförtiden, men identiteten finns kvar. Man vet aldrig. Rätt vad det är blir den kommunala och institutionella kragen för trång. Då är det bara att hit the road again. Om det är ett hot eller en framtidsvision är svårt att säga, men det är också bra att Big Wind finns i Kalmar. "Ensam i en rå verklighet gäller det för frilansaren att överleva och ensam är inte stark."

Annika & Siv
- Två lekkamrater på gården

Trans - Dans på Arbetarinstitutet

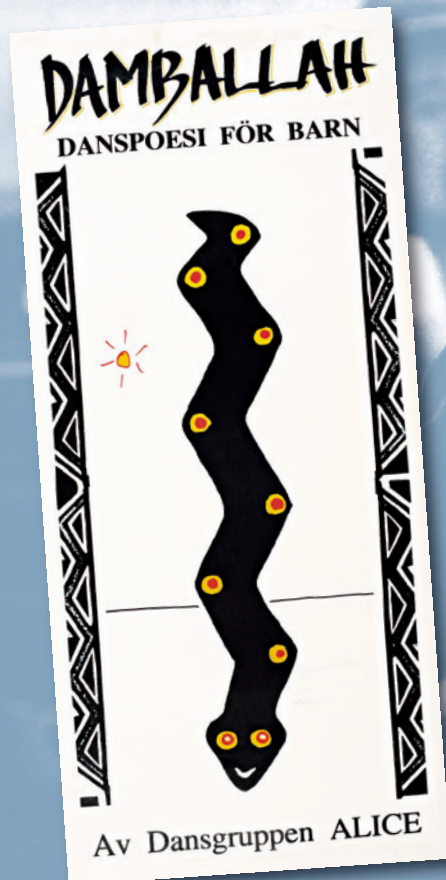
1991

Vi spelar Berätta så vi kan se i en trång källare i Falun.

Det är folkmusikfestival och fullt med barn och vuxna, svinbett. Många småbarn men lugnt och intensivt. Efter en halvtimme i värmen kommer en liten knatte fram till Norman Zulu med sin napp i handen. Norman tar den försiktigt och lägger den på den trälåda som står som ett primitivt altare mitt på den lilla scenytan.

Barnet vänder om och går tillbaka till sin plats. Det går ett stilla sus genom den vuxna delen av publiken. Några minuter senare kommer ännu ett barn med sin napp.

Den får ligga bredvid den första.

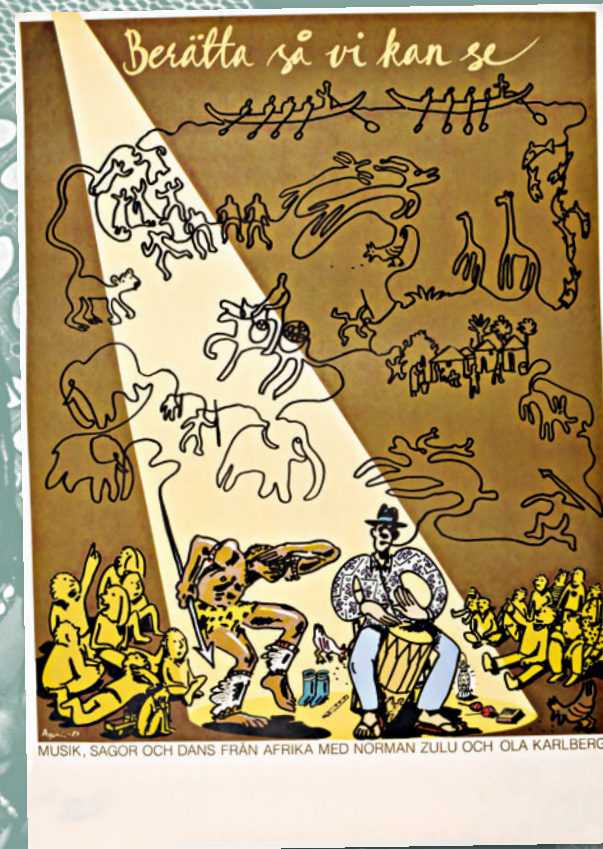

Av Dansgruppen ALICE

Damballah – Karibisk ormdans för barn

1989

Berätta så vi kan se – Blandar du så ser du

2009	Pigge och Sigge – <i>I trädgårdsmiljö</i>
2009	Sjung till sjöss – <i>På böljan blå</i>
2009	Askungen – <i>Vad är väl en bal på slottet?</i>
2008	Majornas furstar – <i>Majornas 3dje Rote, CD</i>
2008	Hoppalappa – <i>Postfolki Tanzi Teatteri</i>
2008	Digga Dig! – <i>Om att tycka om</i>
2007	Luften är fri! – <i>CD</i>
2007	Jag ska gå dit näsan pekar – <i>Luffarsånger</i>
2007	Återkomsten – <i>Majornas 3dje Rote och Tomas von Brömssen</i>
2007	Luften är fri! – <i>En bakgårdslek</i>
2006	Fröken Sill och Herr Makrill – <i>CD</i>
2006	Alla har en sång i huvudet – <i>En allsångsföreställning</i>
2006	Det bidde en tumme – <i>CD</i>
2006	Die Damen von Welt: – <i>I de vackraste krinoliner</i>
2005	Hej Sikilej – <i>Ramsor och danslekar från hela världen</i>
2005	Det bidde en tumme – <i>Varje lördag samma sak</i>
2005	Varför ska man vara sig själv om man är en tråkig jävel? – <i>Tappras Mödrars Kapell, CD</i>
2005	Fröken Sill och Herr Makrill – <i>En bottenföreställning, toppen!</i>

2004	Slöjdcirkus – <i>Två somrar i tält</i>
2003	Flickan med äppet på huvudet – <i>En känslorivieté</i>
2003	Samla på S – <i>Hur många har du hittat?</i>
2002	Romantiska sånger – <i>Schlager från förr</i>
2002	Lustjakt – <i>Mister Okey i Bananrepubliken, CD</i>
2002	Ballet de la MC – <i>I bara kromet, eller mässingen</i>
2002	Tre töser – <i>De var balettdansöser</i>
2002	Velina – <i>Om att bli vuxen</i>
2001	Faddirocken – <i>Ramsor och ringdans</i>
2001	Världsvisor – <i>Zig Zag, CD</i>
2001	Landet under vattnet – <i>CD</i>
2000	Sagan om den tjocka pannkakan – <i>CD</i>
2000	URdjur – <i>En danzoologi</i>
2000	Katten hade tår – <i>Vilken kattmelodi!</i>
1999	Sagan om den tjocka pannkakan – <i>Hopplala, hopplala</i>
1998	Bär ner mig till sjön – <i>En vattenbaserad familjeföreställning</i>
1998	Världsvisor med Zig Zag – <i>Hela världen sjunger</i>
1998	Landet under vattnet – <i>Där bor de döda</i>
1998	Jag känner en tante som svalde ett frö – <i>Sagor och sånger</i>

1997	Spindeln Anansi – <i>Han lurar alla, t.o.m. sig själv</i>
1997	Herr Kanin och den fina presenten – <i>Du kan väl inte ge henne ”rött”?</i>
1996	Tonys val – <i>Blues och tango i den undre världen</i>
1995	Macho – <i>Mister Okey i Bananrepubliken, CD</i>
1995	Nästan i kanten av den blåa Atlanten – <i>Evert Taubes sjömansvisor</i>
1995	Leopardkvinnan – <i>Kontoret är helt vilt</i>
1993	Tappras Mödrars Kapell – <i>Inte bara tappra. Starka också!</i>
1993	Live at Capitol – <i>Mister Okey i Bananrepubliken, MC</i>
1993	Friska fläktar – <i>Dansteater i gymnastikdräkt</i>
1993	Robinson Kruse och fredag – <i>Livet på en öde ö</i>
1992	Kabaré Allt hänger ihop – <i>Storband till barnen</i>
1992	Kolonialvaror – <i>Bananflugor och sång</i>
1991	Annika och Siv – <i>Två lekkamrater på gården</i>
1991	Trans – <i>Dans på Arbetarinstitutet</i>
1989	Berätta så vi kan se – <i>Blundar du så ser du</i>
1989	Damballah – <i>Karibisk ormdans för barn</i>
1989	I Hatten – <i>Trolleri och musik</i>

Medlemmar Alexander Berg, Christoffer Berg, Göran Berg, Helena Östblom Berg, Tobias Edvardson, Ulla Eckersjö, Stina Hedberg, Ola Karlberg, Cilla Klein, Anna-Greta Larsson, Bronja Novak Lindblad, Björn Samuelsson, Sara Sjö Dahl, Thomas Sjöstrand **Ensembler** **Mister Okey** i **Bananrepubliken** Michael Andersson, Gunnar Bengtsson, Stefan Bergman, Erik Dahl, Andreas Falk, Ola Karlberg, Jesper Lundaahl **Majornas 3dje Rote** Göran Berg, Lasse Gustafsson, Stefan Kirchhoff, Göran Premberg, Thomas Sjöstrand **Tappras Mödrars Kapell** Kattis O Lundberg, Cajsa Román, Sara Sjö Dahl **Musikteater Kåbra** Tobias Edvardson, Cilla Klein, Patrick Rydman **Zig Zag** Göran Berg, Henrik Cederblom, Baboucar Jagne, Sten Källman, Lotta Sjölin-Cederblom, Sanna Källman

Övriga medarbetare genom åren Akosua Acheampong *Dansare*, Niclas Abrahamsson *Filmare/Skådespelare*, Karin Agélii *Kostymör/Attributmakare*, Per Agélii *Scenograf/Skulptör*, Helene Ahlberg *Dansare*, Jorge Alcaide *Musiker*, Torbjörn Alström *Attributmakare/Regissör*, Helena Andersson *Kostymör*, Per-Åke Andersson *Musiker*, Eva-Lotta Bengtsson *Grafisk formgivare*, Elsbeth Berg *Musiker*, Pia Bergeby *Attributmakare*, Katarina Bergendahl *Musiker*, Fredrik Bergman *Musiker*, Arngrimur Bjarnarsson *Dansare*, Andreas A Björklund *Ljussättare*, Johanna Bontes *Producent*, Martin Brandkvist *Musiker*, Jan Bratt *Ljussättare*, Maria Bratt *Stepptränare*, Anna von Brömssen *Fotograf*, Tomas von Brömssen *Skådespelare*, Mic Calvert *Fotograf*, Kristina Camitz *Producent*, Jan Cardell *Attributör*, Hasse Carlsson *Dramatiker*, Micke Carlsson *Ljudtekniker*, Henrik Cederblom *Musiker/Kompositör/Inspelningsproducent*, Ulf Celander *Fotograf*, Liana Csionjchevici *Grafisk formgivare*, Thomas Dotzler *Ljussättare*, Erik Drougge *Musiker*, Charlotte Edin *Musiker*, Pontus Edmar *Skådespelare*, Sara Edvardson Ehrnberg *Musiker*, Johanna Ehn *Dansare*, Christopher Ek *Musiker*, Magnus Ek *Musiker/Kompositör*, Lina Ekdahl *Poet*, Anki Eklund *Sömnad*, Stefan Eklund *Musiker*, Tea Eklund *Skådespelare*, Ami Elsius *Fotograf*, Malin Enberg *Producent*, Lisa Eriksson *Musiker*, Per Eriksson *Musiker*, Katarina Eriksson-Chung *Dansare*, Tove Berglund *Kostymör*, Britt Fornander *Kostym/Scenografi*, Boel Forssell *Dramatiker*, Per Fång *Grafisk formgivare*, Mauricio Garay *Musiker*, Harry Goldstein *Regissör/Dramatiker*, Ingvar Grimberg *Figurant*, Klas Grimberg *Bygge*, Anna Gustavsson *Musiker/Kompositör*, Karin Hedberg *Bokföring*, Marie Persson Hedenius *Dramaturg*, Henrik Hedenius *Fotograf*, Linda Hellström *Skådespelare*, Rolf Hellström *Musiker*, Ulrika Hellqvist *Dansare*, Kevin Hendersson *Musiker*, Anna Henricsson *Producent*, Thomas Hertzman *Musiker*, Ed Hickok *Producent*, Lisa Hjertén *Scenografi*, Johan Hogenäs *Musiker*, Susanne Hushagen *Producent*, Tinna Ingelstam *Skådespelare*, Pia Jansson *Dansare*, Dembo Jatta *Musiker/Dansare*, John Jatta *Musiker*, Anders Jirås *Fotograf*, Diego Joanis *Musiker*, Peter Johansson *Musiker*, Carita Jonsson *Musiker*, Christian Jormin *Musiker/Kompositör*, Marie Jönsson *Producent*, Jan Kardell *Musiker*, Jonna Kevin *Trapetscoach*, Ola Kjølbye *Fotograf*, Ebba Klein *Sömnad*, Anna Klevenäs Kraft *Kostymör*, Bengt Kristeberg *Musiker*, Ewa Kristeberg *Musiker*, Sten Källman *Kompositör/Musiker*, Ulrika Kärrö *Sömnad*, Roland Lara *Musiker*, Sören Larsson *Regissör*, Karin Lidberg *Producent*, Susanne Lind *Musiker*, Kicki Lindbeck *Sömnad*, Mats Lindberg *Musiker*, Anders Lindgren *Ljustekniker*, Åsa Lindskog *Figurant*, Peter Lloyd *Fotograf*, Kattis O Lundberg *Musiker/Kompositör*, Pernilla Luttröpp *Producent*, Beate Persdotter Löken *Ljussättare/Attributmakare*, Thorbjörn Magnusson *Fotograf*, Britta Malmqvist *Ekonom*, Åke Marmander *Musiker*, Susanne Martin *Dansare/Ljustekniker*, Maria Mebius-Schröder *Dansare*, Birgitta Modd *Sömnad*, Mattias Mogren *Musiker*, Andrew Morrish *Improvisationscoach*, Ricardo Morrison *Dansare*, Klas Nilsson *Musiker*, Mats Nilsson *Dansare*, Andreas Nordangård *Ljussättare/Scenograf*, Johann Nordqvist *Ljussättare*, Andrea Olausson *Kostymör/Scenograf*, Maria Olofsson *Grafisk formgivare*, Jimmy Olsson *Ljudtekniker*, Ulrika Olsson *Fotograf*, Anna Ottertun *Sångcoach*, Lasse O Persson *Fotograf*, Lina Persson *Dansare*, Per Petersson *Teknik*, Magnus Pettersson *Musiker*, Peter Pleyer *Dansare*, Erik Ridderstolpe, Amadeo Rodriguez *Musiker*, Nadina Pundins *Musiker*, Viktor Rahmqvist *Fotograf*, Kristin Rode *Skådespelare*, Laurie Rosenwald *Grafisk formgivare/Illustratör*, Niklas Rydén *Musiker/Kompositör*, Anna Rådvik *Producent*, Stefan Sandberg *Musiker*, Håkan Sandsjö *Grafisk formgivare*, Henriette Schack *Musiker*, Louise Schultz *Musiker*, Helen Scott *Dansare*, Navraj Sidhu *Dansare*, Ingegärd Sigfridsson *Dansare*, Maria Stellas *Musiker*, Sverker Stenbäcken *Musiker*, Madeleine Strandberg *Ljussättare*, Claes-G Svantesson *Fotograf*, Gunnar Svensson *Ljudtekniker*, Sara Syr *Kostymör*, Marika Sikén-Söderwall *Färgeri*, Lars Sundstrand *Fotograf*, Zara Tellander *Musiker*, Lars Trenning *Fotograf*, Hanna Uddenberg *Producent*, Johnny Wartel *Musiker*, Lotti von Weissenberg *Kostymör/Scenograf*, Anna Wemmert *Ljussättare*, Viktor Wendin *Ljussättare*, Anna Westberg *Dansare*, Ebba Westerberg *Musiker*, Johan Wingborg *Fotograf*, Caroline Wingolf *Filmare*, Andres Wättring *Musiker*, Kristian Zell *Skådespelare*, Norman Zulu *Dansare*, Sofia Åhrman *Producent*, Lars Åsling *Webbdesign*, Laila Östlund *Fotograf* med flera.

ett vykort från Kalmar ...

Ja herregud, nu sitter man här som någon slags nestor som var med när det begav sig. Kanske är Big Wind det som kommer att vara det mest bestående jag varit med om att skapa i en värld av lättflyktiga teaterföreställningar.

Det var när vi slet som mest med att få ihop arbetsgivarintyg, listor, underskrifter, kostnadstäckning m.m. m.m. från massor av olika arbetsgivare, var och en för sig som frilansare, som tanken på ett administrativt och ekonomiskt paraply dök upp.

Men inte fan kommer jag ihåg så mycket. Vilka var det som var med från början: Ola, Göran, Helena, jag?? Och det var väl i samband med att Tajphoon Tivoli (teatergruppen som Ola och jag långturnerat med i Europa) flyttade hem. Namnet blev Big Wind, det skulle åtminstone inte bli någon stiltje. Ända tills någon engelskkunnig person (Michelle Collins, kanske) påpekade att Big Wind var detsamma som brakfjärt på engelska. Det fick gå ändå. Namnet var rytmiskt och bra och någon ritade en snygg logga. Bokföringen skötte jag med lösbladssystem och kollegieblock och det blev en del kolumner med in och ut som fick räknas om, men lite svinn får man ju räkna med och ingen ville överta jobbet så det fick också gå.

Var det så sent som -89? Jag hade jobb inom teater- och musikbranschen och jobbade mycket i Kalmar på Byteatern och växelväs i Göteborg, bland annat på Folkteatern. Tyvärr var det början på slutet av mitt liv i Göteborg så efter bara ett par år under Big Winds vingars beskydd kastades jag ut i verkliga livet till en fast anställning på vischan i Kalmar. Men jag kommer aldrig att släppa drömmen om att komma tillbaka och frilansa i Götet med Big Wind som min bas. Då ska vi göra de där fantastiska multikulturella musik-teater-show-dans-föreställningarna med mycket humor och hjärta... jäså, har ni redan börjat... jamen, jag kanske kan få vara med...?

Sluta aldrig drömma!

Det var det hele. Kram A-G

Big Wind

Konstepidemins väg 6

413 14 Göteborg

SVERIGE

Viktiga samarbetspartners genom åren

Atalante | Danskunsulenterna runt om i landet

Folkets Hus och Parker | Göteborgs Stad/Kultur

Kom Design AB | Konstepidemin | KULF & Kulis

Länsmusikorganisationerna | Musik i Väst

Norrbottensmusiken | Producentbyrå Göteborg

Salto!/Dansstationen Malmö | Slöjdcirkus/SHR

Statens Kulturråd | Riksteaterns länsorganisationer

Big Wind är dessutom medlem i Assitej, Musikcentrum, Teatercentrum och Danscentrum.

**Ett knippe personer och företeelser
som inspirerat oss. Tack ska ni ha!**

*Charlie Chaplin / Lea Anderson / Ville & Valle & Viktor
Lennart Hellsing / Ahmadu Jarr / Martha Argerich / Victor Borge
Grodan Boll / Alla gamla musikalfilmer / Wim Wenders
William Shakespeare / Carl Craig / Morgan Alling / Isadora Duncan
George Formby / Fem myror är fler än fyra elefanter / Keith Jarrett
Buster Keaton / Lord Kitchener / Gun Lund / David Mancuso
Sångensemblen Amanda / Alwin Nikolais / Conny Plank / Røjås Jonas
Lydia Wagerer / Mamma / Birgit Cullberg / Engelsk Panto
Cecilia Frode / Julyen Hamilton / Fela Kuti / Tiger Lillies
Nils "Skrammel-Nisse" Lindgren / Sällskapsdans från 1600-talet
Greta Lindholm / Andrew Morrish / Vardagsgruppen / Gunnar Valkare
Nationalteatern / Commedia dell'Arte / Elsa Österling*

**I Urdjur frågar Sir McMuffin varje föreställning
hur det kommer sig att vargar bara ylar mot månen
och inte mot solen.**

**På den frågan kommer det ganska olika svar.
Till exempel att vargarna sover på dan,
att solen är för stark eller som en femåring i Piteå
svarade "Det måste va ett flockbeteende".**

Då står jag där och tänker "Varför finns vuxna?"

Bronja Novak, Dansare, Koreograf & Medlem